

## 42

Landbrugsministeriet. København, den 19. februar 1958.

- a. Ændringsforslag til forslag til finanslov for finansåret 1958-59 § 11.
- b.
- |   |            |
|---|------------|
| 1) § 11 III. J. 1. Statens forsøgsmejeri. c. 1.     |            |
| Arbejdsudgifter . . . . .                           | 28 700 kr. |
| 2) § 11 III. J. 1. Statens forsøgsmejeri. c. 3.     |            |
| Andre udgifter . . . . .                            | 17 677 kr. |
| 3) § 11 III. G. 1. Statens husdyrbrugsforsøg. a. 3. |            |
| Medhjælp . . . . .                                  | 14 350 kr. |
| 4) § 11 III. G. 1. Statens husdyrbrugsforsøg. a. 5. |            |
| Inventar . . . . .                                  | 7 000 kr.  |

c. Ad 1-4.) Den afsætningsmæssige udvikling inden for mejeriproduktionen er i de senere år undergået en forandring, der kan karakteriseres ved, at de proteinholdige mejeriprodukter i stigende grad vinder frem på smørrets bekostning, hvilket har medført en ændring i de værdimæssige forhold mellem proteinet og smørfedt til fordel for proteinet. Da det må antages, at dette værdiforhold vil have en permanent karakter og i tilfælde af forandring udvikle sig yderligere til fordel for proteinet, er det blevet nødvendigt, at der såvel inden for kvægavlen som inden for mejeribrugket sker en omstilling af de hidtil gældende synspunkter for mål og midler til fremme af landbrugets produktionsøkonomi.

I kvægavlen må kørnes proteinydelse på et givet foder tages i betragtning sammen med smørydelsen, og inden for mejeribrugket må mælkenes kvalitetmæssige betaling efter fedtindholdet udbygges til også at omfatte betaling efter proteinindholdet, idet de produktionsfremmende foranstaltninger inden for kvægavlen må finde et pengemæssigt tilsvarende ved produktionens afsætning.

For kvægavlens vedkommende er det af avlsmæssige grunde nødvendigt at foranstalte undersøgelser over proteinindholdet i den enkelte kos mælk, og det bemærkes herved, at landøkonomisk forsøgslaboratorium allerede i 1950 udførte forskellige forsøg med kør fra afkomsprøvestationer for om muligt at konstatere, hvorvidt et eller flere af de afprøvede kohold skulle have en tendens til at give mælk med særligt højt eller særligt lavt proteinindhold i forhold til fedtprocenten. Man havde imidlertid på daværende tidspunkt ikke en hurtig og samtidig tilstrækkelig nøjagtig metode til bestemmelse af kvælstofindholdet, og undersøgelserne måtte derfor indstilles. Med den udvikling, der som nævnt er foregået i forbrugsvanerne, har spørgsmålet imidlertid igen måttet tages op, og sagen er blevet særlig aktuel, efter at man i Holland i et vist omfang er begyndt at afregne mælken efter både fedt- og proteinindholdet. Den metode, man benytter i Holland er imidlertid en kvantitativ metode, og man får kun bestemt en ringe del af det totale indhold af kvælstof i mælken og må ved en faktor regne sig til proteinindholdet. Denne metode kan ikke uden videre anvendes i avlsarbejdet, men der må finde en række undersøgelser sted over længere tid for at finde frem til den bedst anvendelige metode til bestemmelse af proteinindholdet.

Med hensyn til det afregningsmæssige spørgsmål bemærkes, at der herved i første omgang stilles krav om en almindelig praktisk anvendelig hurtig metode til massebestemmelse af mælkenes proteinindhold, idet der på dette område hersker tvivl om, hvilken metode der er den bedste, og også her må der iværksættes undersøgelser af spørgsmålet.

Landbrugsministeriet har haft forhandlinger med lederne af landøkonomisk forsøgslaboratoriums kemiske afdeling og statens forsøgsmejeri for at undersøge, om der er mulighed for, at de omhandlede undersøgelser vil kunne koordineres og eventuelt udføres under ét på enten forsøgslaboratoriet eller statens forsøgsmejeri, men en